

26 rue Royale

Tours (Indre-et-Loire) den 30/9 1914

Till Redaktionen för Helsingin Sanomat.

Professor Ernst Estlander, som vänligen för min räkning förfrågat sig hos Redaktionen för Helsingin Sanomat huruvida tidningen under sin ordinarie Pariserkorrespondents frånvaro vore villig att införa korrespondenser af mig, meddelar mig genom i dag ingånget bref af den 17 dennes, att tidningen gärna tager emot korrespondenser och lofvar att betala c. 50 Fr. stycket.

Jag sänder härmed den första af en serie korrespondenser om tyskarnas tillämpning af folkrättens och krigets lagar och skall låta de öfriga följa snarast möjligt. Jag ber att härvid få framhålla att alla de fakta jag åberopar, äro hämtade ur offentliga dokument eller baserade på vittnesmål af kända personer.

F.h. får man beräkna minst tretton à fjorton dagar för bref mellan Frankrike och Finland. Jag skall därför söka välja mina ämnen så att de vid framkomsten icke äro föråldrade. Det är emellertid möjligt att jag kan ställa det så att mina bref befordras snabbare, men kan först om par veckor mottaga meddelande härom.

Jag kan för ögonblicket icke återvända till Paris, bl.a. af det skäl att man för närvarande icke mottager bagage på järnvägen. För ögonblicket lämpar sig Tours för öfrigt utmärkt såsom residens för Eder korrespondent, då staden ju är belägen midt emellan Paris och Bordeaux. Jag förmodar emellertid att jag under senare hälften af oktober, senast början af november kan återvända till Metropolen.

För underlättande af mitt arbete anhåller jag förbindligast att Redaktionen ville sända mig ett på franska affattadt korrespondentkort.

Mycket förbunden vore jag om det kunde ställas så att mitt honorar utbetalades efter hvar fjärde korrespondens. Det torde vara svårt,

om icke omöjligt att för närvarande sända pengar från Finland till Frankrike per check. Däremot borde hinder icke möta för penningesändning per postanvisning. I hvarje fall expedieras postanvisningar härifrån till Finland, och jag måste därför antaga att^d kunna sändas äfven i motsatt riktning.

Jag beklagar att jag efter femtonårig frånvara från hemlandet icke finner det möjligt att skrifva på finska. Men jag har icke skrivit en rad finska sedan varen 1899.

Jag undertecknar mina korrespondenser med märket: -k-m.

Högaktningsfullt

Enk Thström

Jag von mycket Tacksam, om du u. af hörs
minnen innehållande en komposition af mig hvar
för min rikning förris.

E. S. S.

1:a Kung. förgen	12/4	} Kung. förgen i riksdagen. I riksdagen gäster riksdagen i riksdagen. I riksdagen gäster riksdagen i riksdagen. I riksdagen
2:a " "	21/4	

K. S.

26 rue Royale
Tours(I.&L.) den 24/10 1914

Till Redaktionen för Helsingin Sanomat,

Med anledning af en hälsning som nyligen framförts till mig från Eder, ber jag att få ytterligare framhålla att min skildring af tyskarnas förhållande till folkrättens lagar bygger på absolut tillförlitliga uppgifter och meddelanden. Jag undviker sorgfälligt att begagna mig af allt okontrolleradt material.

I öfrigt bekräftar jag mitt bref af den 30/9 och tecknar

högaktningsfullt

Ulf Thström

Tours (Indre-et-Loire) 14/11 1914

Till Hufvudredaktören för Helsingin Sanomat,

Sedan i förrgår i besittning af det meddelande Prof. E. på Eder anmodan gjort mig, kan jag icke undertrycka uttrycken af min förvåning och min harm öfver den utomordentliga brist på hänsyn Ni visat mig. Det synes mig att det icke varit för mycket, om Ni vid mottagandet af den första nummern af den misshagliga korrespondensserien skulle telegrafiskt underrättat mig om att ämnet icke behagade, och sedan breffligen gifvit mig utgörliga instruktioner för fortsatt arbete. Ett telegram med de tre orden "arrêtez, attendez lettre", skulle kostat den anspråkslösa summan af 2 mk 80 pi och skulle besparat mig en betydande tidsförlust och intensiva obehag. Edert telegram skulle kommit mig tillhanda omkring den 14 oktober och det förklarande brefvet omkring den 26. I stället har Ni låtit mig arbeta i god tro under sammanlagdt sju veckors tid. Då jag icke efter Edert mottagande af min första korrespondens mottog något telegram från Eder och Ni således läto mig i lugn fortsätta det öfverenskomna arbetet, var jag, åtminstone efter uppfattningen härute (och jag kan svärigen tro att man är mindre korrekt och mindre försiktig i Finland), i min fulla rätt att anse de till Eder öfversända korrespondenserna på öfverenskomna villkor accepterade. Jag har också ansett mig med full rätt kunna räkna på det öfverenskomna arvodet och sedan slutet af oktober inrättat mig därefter. Jag der mig nu plötsligt beröfvad en relativt anseelig summa, på hvilken jag med säkerhet räknat. Och då Ni dessutom efter att i september hafva meddelat mig att Ni gärna ville mottaga korrespondenser härifrån, nu låter mig kort och godt veta att Ni icke vidare har användning för några korrespondenser härifrån, innebär Eder obegripliga tystnad äfven att Ni under en månad hindrat mig att söka ersättning för ett arbete, på hvilket jag med säkerhet räknat för min budget.

Jag vill gärna tro att Ni icke kommit att tänka på den orätt Ni gjort mig. Men den skada som vållats mig, blir därigenom icke mindre.

Då Ni svarade på det Eder gjorda anbudet att Ni gärna antog detsamma, framställde Ni inga desiderata i fråga om innehållet, om jag undantager det först denare mig meddelade villkoret att korrespondenserna icke finge bygga på de franska officiella kommunikéerna, hvilket ju i det stora hela var själfvallet. Några andra instruktioner hafva i hvarje fall icke kommit till min kännedom.

En på absolut tillförlitliga, med största möjliga omsorg samlade och noggrannt kontrollerade vittnesbörd hvilande systematisk framställning af ett sakförhållande af allra största betydelse, hvilket dagligen är föremål för diskussion icke blott i den franska, respektive engelska pressen, men äfven i de neutrala grannländernas tidningar, (frågan har för öfrigt de två senaste veckorna varit föremål för vetenskapliga undersökningar af kompetenta jurister) syntes mig kunna i hög grad påverka intresse hos Eder läsarekrets, som ju bör anses vara särskildt känslig för hvarje kränkning af högtidligt åtagna förpliktelser. Visserligen hafva de här berörda förhållandena varit föremål för behandling i Eder tidning, det ligger i sakens natur. Men att döma af de tidningar som jag sett från Edra grannländer, hafva endast en ringa del af det af mig begagnade materialet telegrafiskt meddelats utländets press, medan de franska tidningar som vanligen läsas och begagnas i utlandet, innehållit endast en del af de här publicerade rapporterna, hvarför en eventuell upprepning af en eller annan redan tidigare känd detalj icke syntes mig kunna stöta.

Edert meddelande visar mig nu att jag misräknat mig i ett som annat afseende. Men, jag upprepar det, det hade ju varit den enklaste sak i världen att telegrafiskt bromsa fortsättningen och att befligen meddela mig alla Edra desiderata. Om Ni öfverhufvud menade allvar med Ert uttalande att Ni gärna mottog korrespondenser harifrån, ^{har} ~~att~~ det icke kunnat erbjuda någon svårighet att organisera arbetet på ett för hvardera parten tillfredsställande sätt. Jag hade varit i allo villig och beredd att undvika icke blott personliga omdömen, men äfven hvarje detalj, som kunde stöta någon af Edra läsare, och att icke i mina korrespondenser behandla annat än sådana fakta, som ovilkorligen måste intressera enhvar, men som icke af telegrafien föras till utlandets kännedom. Med den kännedom om opinionen på en del håll jag nu erhållit, och värbörligen underrättad om arten af det material, med hvilket Eder tidning arbetar i fråga om händelserna i Frankrike, tror jag mig i allo hafva kunnat arbeta till Eder fulla belåtenhet.

Nu kan jag endast på det lifligaste beklaga att det föreslagna samarbetet för mitt vidkommande resulterat i en kännbar förlust af tid och penningar och alla därmed förenade stora obehag.

Högaktningsfullt

Wikström